

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος τρίτον τοῦτο εἶναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθήναι.

Χίλια ὀκτακόσια ὀγδοήντα ἕξη,
εἰς αὐτὸ τὸ χρόνον καὶ θὰ μᾶς τρέξη.

Ὁ Ρωμηὸς τὴν ἐβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θὰ βγαίνη,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς θὰ δέχομαι, — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ ὅσας Ἐπαρχίας — καὶ σὶὸ Ἐξωτερικόν,
ἐπειδὴ καιροὺς πτωχείας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο.

γιὰ τὰ ξένα ὁμοῦ μέρη — δεκαπέντε καὶ ὅτὸ χέρι.
Ἄλλ' ἐδῶ συνδρομηταὶ — δὲν θὰ γίνωνται ποτέ.
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.
Κι' οὔτε θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μέσ' σὶὸν φόρων τῆς ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμηὸς μᾶς μιὰ δεκάρα.

Δεκαπέντε Νοεμβρίου... νέος ἐνδοξος ἀγὼν,
ἔορταὶ τοῦ διαδόχου καὶ μανία ἐκλογῶν.

Ἐκατὸ σαραντατρία,
ὅτὸ παλάτι φασαρία.

Χίλια μύρια πανηγύρια

Τώρα σὲ λίγο ἔρχονται οἱ Δήμαρχοι τοῦ κράτους
μὲ δλη τους τῆ λεβεντιά καὶ μ' ὄλα τὰ καλά τους,
μὲ τὴν καινούρια φέρμελη, μὲ τὴ χρυσοφλοκάτα,
κι' ἐκεῖνα τὰ ποδάρια τους τὰ μεσοχυρωδάτα.
Τώρα σὲ λίγο ἔρχονται, τώρα σὲ λίγο φθάνουν,
τρικούδερτο ξεφάντωμα μαζί μ' ἐμᾶς νὰ κάνουν.

Τί φουστανέλα κλέφτικη καὶ τί φουφοῦ λά βράκα!
τί Κερατιά, τί Λιόπεσι, Μενίδι, Κορωπί!...
ἀλλὰ καὶ ποιὸς τετράποδος τραγουδιστῆς στὴν Πλάκα
γλυκὰ τὸ καλῶς ὄρισες γιὰ τούτους δὲν θὰ πῆ;
Ἐδῶ ἡ Παναχαϊκὴ θάλθη Ὀμοσπονδία
καὶ θὰ σκιρτήσῃ καθενὸς Πανέλληνος καρδιά.

Κι' ἐκεῖναι τῆς Ἀγίας Σοφίας ἡ δώδεκα καμπάναις
θὰ κουδουνίσουν μονομιὰ σὲ τέτοιον ἔρχομό,
θὰ χάσουν μάνναις τὰ παιδιὰ καὶ τὰ παιδιὰ τῆς μάνναις,
καὶ τὸ Παλάτι ἀπ' αὐτοὺς δὲν θὰ χυγὴ γλητωμό.
Κι' ὁ σεβαστὸς Διάδοχος δὲν θὰ καλοπιστέψῃ
πῶς μὲς σὲ τόσους προὔχοντας ἔμπορεὶ νὰ βασιλέψῃ.

Κι' ἂν ἔλθουν κι' ἡ Ρεβέκκαις τῶν ἡ μυριοζηλεμμέναις
εἰς τὴν κλεινὴν πρωτεύουσαν τῆς δόξης καὶ τῶν φώτων,
καὶ μάλιστα μὲ τῆς κοιλιᾶς ὀλίγον φουσκωμέναις
ἀπὸ Δημάρχους μέλλοντας, καρποὺς τυφλῶν ἐρώτων,
συλλογισθῆτε βρὲ παιδιὰ, ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα
τί πανηγύρι ζαφνικὸ θὰ γίνῃ ἐδῶ πέρα.

Καὶ μὲς σ' αὐτὸ τ' ἀνάμικτο κι' ἐπίσημο ἀσκέρι
καὶ μὲς σ' τοῦ Διαδόχου μᾶς τῆς τραντακταῖς παράταις,
θὰ ἔχωμε τῶν ἐκλογῶν τὸ νέο νταραβέρι
τῶν ψήφων τὰ τρεχάματα, καὶ τῆς μπεκροκανάταις,
τῆς κουμπουριαῖς, τῆς μαχαιριαῖς, τὰ γλέντια, τὰ νταούλια,
τοὺς Ἀγγλους καὶ τὰ λάχανα καὶ τὰ κοκκινογούλια.

Τοῦ Διαδόχου ἔφθασε ἡ ἐνγλικιώτης,
καὶ καρτερεῖ τῆς ἐκλογαῖς ὁ κάθε πατριώτης,
ἀλλὰ καὶ τὸ περίσσευμα κανεὶς δὲν τὸ ξεχάνει...
χαρὰ σ' ἐκεῖνη τὴν καρδιά ποῦ ντέρτι δὲν τὴν πιάνει.
γιατὶ ἐκεῖνη θὰ χαρῆ καὶ θὰ περάσῃ νειάτα
μὲ τῆς καινούριας ἐκλογαῖς καὶ καθεμιὰ παράτα.